HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

המביא גט פרק ראשון גיטין י.

איכא ביניהו שמות מובהקין. כלומר מ"ק כשיטתיה דרבי מלעזר קמי ומדרבנן הוא דפסליה דילמא אתי למיסמך אתחומין ולמוסרו בפניהם ואתא ר' שמעון למימר מה שמות מובהקים דעובדי כוכבים הן שאין ישראל נקראין בשמותן שמות גלח זה היינו מזויף מתוכו דמודה ר"מ לכולי עלמא ידעי דעובדי כוכבים הם ולא אתי למיסמך עלייהו גלח זה עדי מסירה: **תורה.** לפי לחזור בשמיטה לר"מ פסולא לחוראיתא הוא להא כיון דבטיל משלח לשליחותיה דשליח נמנא שאינו שלומו ואין כאן גירושין כלל והיינו לחוראיתא דרחמנא אמר ונתן בידה[ה] וזה לא נתן לה הוא ולא שלומו: **הכי גרסינן גלח כי קאמי מילתא דליתא בקדושין.** כלומר כי פרכינן לעיל אהיכא מחובר ולשמה לא תשמי פסולא דחורייתא לא קאמי גלח אימת מילתא דאיתא בקידושין לא קאמי כגון לשמה. ומחובר איתא נמי בשטרי קידושין כדכתיב (דברים כד) וילקח מביתו ויהיה לאיש אחר איתקום חוייה ליליף (קידושין ה. וש"נ). אבל בפני נכתב ליתיה בקידושין דתקנתא דרבנן בעלמא היא בגיטין דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה. ועד כותי נמי אינו כשר בקידושין דהאי לחכמרו בגיטין הייגו טעמא כדלקמן (ע"ב) דעדי הגט אין מזומנין זה גלח זה מה שאין כן בשאר שטרות. ועוד שכתוב נמי ליתא בקידושין היכא דליכא עדי מסירה ישראל דבגט ושאחרו הוא לגזרי דילמא אתי למיסמך עלייהו ומנרכינן ליה גיטא אחריני אבל בקדושין כיון דמלחורייתא מקודשת משום עדי מסירה אי אמרת אי **חיישא בקידושין.** שאם מסר שטר קידושין לשלוחו ולקה לחזור חוזר לאין כאן זכות הוא לה לאסר לה לכולי עלמא ומשום הכי שטרא אינו מתחייב במזומנים: **בשליחות בעל כורחה בו'.** כלומר דומיא דגיטין לפ שמכחש לה בקידושין דהא שליח זה משלחו מלקה לגרשה בעל כרחה וכן לעבד לשחררו על כרחו אבל בקידושין לפ שיש עשה שליח מלקה על כרחה הילכך הכי קתני בזו שוו גיטי נשים ושחרורי עבדים בשליחות בעל כרחה שהיה שליח זה שיש עשה שליח מלקה על כרחה וכן בעבד לשחררו על כרחה ואם רלה הבעל חוזר מה שאין כן בקידושין דלא"ג לחזור לפ דומיא דהני הוא: **מתני' עד הוסי פסול.** דמשידי לעדות שקר: **חוץ מגיטי נשים.** דכתיב בגמרא: **לבפר עוסנאי**[ו] : **גמ' מלם הוסי מוסרת.** בפסח לאכילה ולא חיישינן שמא בהמילה: **ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.** משום חובת לילה דרחמנא שהוא חייב לאכול מלה המשתמרת כדכתיב (שמות יב) בערב תאכלו מלות. ואפי' ידעינן בה דלא בהמילה לא נפיק בה גלח אם כן עבד לה שימור לשם חובת מלה[ז] דכתיב (שם) ושמרתם את המלות וכותיב בקיתין הן שלריכה להשתמר לשמה ועושין לה שימור: **ר"ח תוסר.** אף בלילה כל יומת הפסח דמשדינן להו שמא מחמלין: **כל מלוה שהזיקו בה כו'.** וכהכל שוחטין[ח] מפרש לאתי ר"ש לתוספי אתנא קמא מלוה שהיא מדברי סופרים ואינה כתובה בתורה אם החזיקו בה סמכינן עליהו: **אפי' שאר שטרות נמי.** להא לא תשידי: **אי דחתוק.** בהלכות גיטין ושטרות: **וכגון דאחזוק בה.** בגיטין ושחרורין: **וגלא אחזוק בה.** בשאר שטרות: **אי הכי מאי איריא.** גלא מלכתינן בגיטין גלא אד בותי דאד בותי כדקתני מתני' על בותי דאד בותי וחד ישראל הוא דמכשר אבל תרוייהו כותים גלי: **גא הכשירו בו.** בגט בשה: **לעולם כר' אלעזר.** לאתר תשידי. וגיטין אתי טעמא הוכשר על בותי: **לגון דאחיש ישראל.** על הבני: **לבסוף.** בתי

כי קתני מילתא דליתא בקדושין בו'. כל הני ליתנהו בקידושין דמוליך ומביא בגט משום עיגונא אבל כאן[א] אם תרלה לא תתקבל הרי קדושין[ב] ועד בותי לא שייך בקידושין דבגט הוא דמכשיריגן כדלקמן משום דעדי הגט אין מזומנין זה גלח זה[ג] דאי לאו הכותי מבר הוא לא מתחזי ליה מקמיה זה גלח זה ומקמיה זה גלח זה אבל בקידושין אפי' ישראל אחד מהן יכול למיגזר שמא יאמר כולכם דגבי גט גזרינן שמא יאמר כולכם מתומו ואם יתמנו זה גלח זה לאחר שחתמו בו ביום ויתנוהו לאשה ותסבור שהיא מגורשת ותלך ותנשא ונעל קפיד אבל בקידושין אין לחוש אם תסבור שהיא מקודשת[ג] והא לא שכיחא שתקבל קדושין מאחר כיון שסבורה להיות מקודשת וכן עכלאות כיון דאיכא עדי מסירה ישראל כשר בקידושין אע"פ שמזמנין עובדי כוכבים לאיכא למיחש דילמא אתי למיסמך עלייהו גלא אתי לידי תקלה כמה שסבורה להיות מקודשת כדפירשנו וא"ת והאיכא זמן שגוו גיטי נשים לאחרורי עבדיים[ד] כדאמרי בפרק ד' אחין (יבמות דף לג:) והא [ה] עבדא איכא דקני בכספא ואיכא דקני בשטרא ותקון רבנן זמן[ו] ושחרורי עבדים מיירי וגא כמו שפירש שם בקונטרס שטר מכירת עבד דא"כ[ז] הוה מלי למפרך[ז] מקרקעות וכל שטרות[ח] ועוד דאותו[ט] אינו נפסל כשאין בו זמן גלא בשטר שחרור מיירי שנפסל גלא זמן כמו גיטי נשים וי"ל דכיון שרגילין לעשות זמן בכל שטרות לא תניא הכא[י] :

בשליחות בעל בורחה בו'. פי' בקונטרס והכי קתני בזו שוו גיטי נשים ושחרורי עבדים ששניהם זה נעשה שליח אלאו בע"כ ואם רלה הבעל חוזר מה שאין כן בקדושין דלא"ג לחזור דומיא דגיטין בשלימות בעל כורחו[י] ונראה כפר"ח דכיון דבעבד ואשה שליחות בעל כורחו כורחייהו הוה ממינה לאין יכול לחזור דכיון דבא ליד השליח כאילו בא[כ] לילה דמי כיון שאין יכולים לעכב אבל קידושין לאין בע"כ פשיטא דחוזר ומילתא דליתא בקדושין הייגו דילמא מידום בקדושין ואשה ליתני דשוו בע"כ והוו אלרבא אפי' לרבנן[יא] : **מצרת בותי מותרת.** ואם תאמר הלא גזרו על פתן דכאמרינן בפירקי דרבי אליעזר (פ' גם)[ט] לפי שהיו מבטלין בניו בית המקדש בימי עזרא[יב] וקתני התם מכאן אתר רבי אליעזר כל האוכל פת בותי כאילו אוכל בשר חזיר ותניא נמי בפ"ק דחולין (דף יג.) גבי מין פתו פת בותי ואורז"ת דמיירי בעיסת ישראל שעשה בותי מלה ממנה[יג] וא"ת אתאי יוצא בה ידי חובה דילמא לא אמרה לשם מלה דאשידי עלה וגו' וי"ל כגון דקיש לן לאין לבותי מלה אתרת שיוכל לגלאת בה ידי חובתו דכאשמע בריש חולין (דף ז.) קושטא דאשו של אחד מהן ואותנו לו אלכול אותר לאכול משאיטנו: **ואדם יוצא בה ידי חובתו.** זו אף זו קתני ואשמעינן דבשימור לשם מלה: **אי תנא קמא אפי' שאר שטרות נמי.** תור"י דאשמע לאא"ק[יד] מהניא כתיבה[טו] לאוליה אע"ג דלא אתחזק מדלא קאמר אא"ק אי לאתחזק כו' כדקאמר אבשב"ג וא"כ פשיטא ליה לש"ס דאשה לא אתחזק פירוש אין ידוע אי אתחזק לאי אלא כתיבה ואתחזק אגא לש"ס דאשה אתחזק פירוש אין ידוע אי אתחזק לאי אלא כתיבה לאוליה אשאיטנו לאתנא קמא[טו] וכן אשמע בפרק קמא לאוליה (דף ז.) דאשיקרא אוקי פלוגתייהו בכתיבה ולא אתחזק לא"ק אשניא ולרבב"ג לא אשניא ופריך אאי כל אלוה שאאחזיקו בה אם אחזיקו בה אין ידוע אי אתחזק בה אלא אתחזק בה אדקאאר אאי אלא אתחזק בה אשמע לאא אתחזק בה אשניא ליה וקאאר לאאאי ידיע לן אי אתחזק בה אדקאאר אם אתחזק בה אשניא ליה לאאאי לאתנא קמא לא אשמיע לאא אתחזק בלא כתיבה אשיכא ביניהו לאתנא קמא לא אשני אבל בכתיבה אשיכא ביניהו אתנא קמא לא אשני ורבב"ג לטעמיה אתא לאשמיע דאשניא ליה לאא אשני לרבב"ג דאשמע אכא כ"ש דאשני אחזק לאוליה בעדיפא דאשני אלף לרבב"ג ודוחק לומר בע"ג דממילא אתנא קמא אין להוכיח אלא אחזק לאוליה אכל אקום יש לדקדק ארבב"ג לאתא לטעמיה אחזק לאוליה אכלל לאתנא קמא לא אשני ואאאה לר"י לאשקנא דאשתא אשה כתיבה והאחזיקו בה יש להוכיח אתנא קמא גופיה אחזק לאוליה לא אשניא אדקנא אשה כתיבה ואחזיק לאי אחזק לאוליה אשיטה לליכא אאא אחזק לאוליה ואם תאמר אם כן אתנא ליה כתיבה לאוליה אתנא קמא כיון דאשה כתיבה עדיפא אשני אאי אחזק לאוליה אם כן אתנא ליה כתיבה לאוליה אתנא קמא אין להוכיח אאי אחזק לאוליה ואם תאמר אם כן אתנא ליה כתיבה לאוליה אתנא קמא כיון דאשה כתיבה עדיפא אשני אאי אחזק לאוליה לא אשני